

టేకిటీజీ!! - 2

శ్రీవాస ఫలికుమార్ డొక్క

చిమా చిమా హూత్..

అప్పటికే ఏడూ ముప్పై ఐదు అయిపోయింది. మరో ఐదు నిమిషాల్లో పెద్ద శాల్తీని స్కూల్లో దింపకపోతే ఆబ్సెంటు మార్కు పడిపోతుంది. అందుకని, ఓ ఎగ్రీమెంటుకొచ్చి, ప్రతి మూడు స్టాప్ సైన్లకి ఓ సారి ఆగి, ప్రతి రెండో రెడ్ సిగ్నల్ జంప్ చేసేసి, అతి లాఘవంగా బండి నడిపేస్తున్నాను.

ఇంతలో అడిగింది "నాన్నా, నువ్వు దెయ్యాలని నమ్ముతావా?" అని.

"అదేవిటే.సొంత మనుషులని నమ్మకపోతే ఎలా?" అన్నాను వెంఠనే.

అది చిరాగ్గా మొహంపెట్టి "నా..న్నా.. నేను సీరియస్ గా అడుగుతున్నాను. నీకు దెయ్యాలంటే భయం లేదా?" అంది.

"లేదమ్మా. పెళ్ళైనవాళ్ళెవ్వళ్ళకీ దెయ్యాలంటే భయం వుండదన్నమాట." అన్నాను దానికి వివరిస్తూ.

"అంటే, నా భయం పోవాలంటే, నా పెళ్ళయ్యేదాకా ఆగాలా?" అంది దిగులుగా.

"ఓసినీ, నీకసలు పొద్దున్నే దెయ్యాలెలా వచ్చాయి బుజ్జలోకి? దిగు దిగు, పరిగెత్తూ..." అని దాన్ని స్కూల్లో దించేసి, ఇంటికొచ్చిపడ్డాను.

మరో రెండు గెంటలకి, మిగిలిన రెండు శాల్తీలనీ కూడా రవాణా చేసేసి వీధి తలుపు వేసేసి నా మెచ్చటి, వెత్తటి, ఐ మీన్..మెత్తటి వెచ్చటి సోఫాలో మరం వేసుకుని కూర్చుని పక్కనే వున్న నల్ల సంచీలోంచి లాప్ టాప్ తీసాను. ఇంతలో ఏదో గుర్తొచ్చి, ఫేసు బుక్కులో పంచాంగం చూసుకుని, సరిగ్గా పది పది కి పని మొదలుపెట్టడానికి ముహూర్తం బావుందని డిసైడ్ అయ్యి, కంప్యూటర్ మీద కళ్ళాపి చల్లి, ముగ్గెట్టి, ముత్యాల ముగ్గులో సంగీత లా "చిటికెడంతా పసుపు స్త్రీనంత ఛాయ, కీబోర్డు కుంకుమా లైఫంత ఛాయా..అ..అ." అని పాడి, పసుపు కుంభం రాసి పవర్ ఆన్ చేసాను. ఆన్ అవలేదు. సరిగ్గా పాడలేదేమో అని మళ్ళీ పాడాను. అయినా ఆన్ అవలేదు. ఇంక లాభం లేదని, లేచి దాని ఎదురుగా నించుని, తలకి రుమాలు కట్టుకుని మొహం గంభీరంగా పెట్టి "పుణ్య భూమి నాదేశం నమో నమామీ.." అని గెట్టిగా పాడేసాను. "కాశ్మీరం కదులుతోంది జేగర్త" అని కూడా అనేసాను.అయినా ఆన్ అవలేదు. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది, బేటరీ అయిపోయిందని. పవర్ కార్డు ఎక్కడుండా అని సింహావలోకనం చేసాను. అది ఓ మూల మా చిన్న దెయ్యం తాలూకు డోరా బొమ్మ మెడలో శంకరాభరణం లా చుట్టుకుని వుంది. దాన్ని లాక్కొచ్చి తగిలించి, పని మొదలుపెట్టేసరికి సరిగ్గా ముహూర్తం వేళయింది. హమ్మయ్య, ఇంక ఇవాళ అంతా జయం గా వుంటుందని సంబరపడుతూండగా ఫోను మోగింది. మా లేడీసు.

"హెలో, ఆ యేవండీ, ఒక్క పది నిమిషాల్లో చేస్తాను బై" అనేసి పెట్టేసింది.

"చెయ్యి, నాకేవైనా భయమా?" అన్నాను గానీ ఆవిడకి వినపడి వుండదు.

మెల్లిగా ఈమెయిల్లు చూస్తున్నాను. ఎక్కడో "టక్ టక్" మని చప్పుడైంది. ఓ మాటు చుట్టూ చూసాను. ఎవరూ కనపళ్ళా. నేనే పొరబడి వుంటాననుకుని, మళ్ళీ ఫేస్ బుక్ విండో ఓపెన్ చేసి, అలాస్కాలో నోటితో చేపలు పడుతున్న ఎలుగుబంటి హెచ్.డి వీడియో చూడడం మొదలెట్టా. మళ్ళీ వినిపించింది సౌండు "టక్...టక్...టక్.." మని. నాకు అర్థవైపోయింది. వేంటనే పరిగెత్తులెళ్ళి మెయిన్ డోర్ ఓపెన్ చేసి చూసా. ఎవరూ లేరు. ఇటూ అటూ చూసా. ఎవరూ కనపళ్ళా.

"హూ, ఎవరో కుత్తు కుంకలు, తలుపు కొట్టి పారిపోతున్నారు." అనుకుని లోపలికొచ్చి తలుపేసి, తలుపు పక్కనే నిలుచున్నా. మళ్ళీ ఫోను మోగింది. అక్కడినించి ఇక్కడికొచ్చి ఫోనెత్తాను కష్టం మీద.

"అ, ఏవండీ, మీకోటి చెప్పాలి. ఇవాళ మా ఆఫీసులో...ఉండండి, అరగంటలో చేస్తాను..." అనేసి పెట్టేసింది.

నాకు చిర్రెత్తింది. ఇంతలో మళ్ళీ "టక్..టక్.." మని సౌండు. ఒక్క సారి నాకు భయం వేసింది. కొంపతీసి నిజంగానే దయ్యవేవన్నా తిరుగుతోందేమో అని.

అయ్యుండదు, దెయ్యాలకి భయం ఎక్కువ, పగలు మనుషులున్నప్పుడు రావు, రాత్రి సెకండ్ షో అయ్యాకా వస్తాయి అని చెప్పింది నా లాజిక్కు. మరెవరై వుంటారు? కొంపతీసి బందిపోట్లా? వాళ్ళూ పగలు వచ్చినట్టు నేను చూసిన ఏ సినిమాలోనూ చూపించలేదు ఒక్క యమకింకరుడు (మేట్నీ షో) లో తప్ప. అంచేత వాళ్ళూ కాదు. మరెవరు..ఎవరైతేనేం, ఈ సారి తప్పించుకోలేరు అని, వాంటింట్లోకెళ్ళి పాతికేళ్ళుగా మా ఇంట్లో వున్న నా ఏ.కె 25 (అప్పడాల కర్ర) తీసుని తలుపుపక్కన నక్కి నించున్నాను. ఓ అరగంట నిశ్శబ్దం గా వుంది. కాళ్ళు పీకాయి. వచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాను. మళ్ళీ చప్పుడు. ఇంక ఓపికలేక ఓ నిర్ణయానికొచ్చి ఒక పెద్ద సైన్ బోర్డు తయారు చేసాను "ప్లీజ్ ప్రైస్ బెల్ ఫర్ ఆల్ యువర్ నీడ్స్" అని. దానిమీద ఎడంవైపుకి బాణం గుర్తు కూడా వేసాను బెల్ ఎక్కడుందో చూపిస్తూ. బయట యార్డులో పెట్టి వచ్చి పని చూస్తున్నాను.

అప్పుడు సడెన్ గా గుర్తొచ్చింది. మా పక్కింటావిడ పేరు మిస్. బెల్ అని. వెంటనే పరిగెత్తుకెళ్ళి బోర్డు తీసేసాను, కొంపలంటుకోకముందే. ఇంతలో లంచ్ టైమయ్యింది.

మా ఆవిడకి ఫోను చేసి "నేను ఓ గెంటలో చేస్తాను" అనేసి ఫోను పెట్టేసి, తీరిగ్గా భోజనం చేసాను. దెయ్యానికి కూడా ఆకలేసి లంచ్ కి పోయిందేమో, సౌండు వినబడలేదు.

ఇంతలో పెద్దశాల్తీ వచ్చే వేళయిందని మా ఆవిడ ఫోను.

"దాన్ని తీసుకొచ్చి నాలుగు లెఖలు చెప్పండి. టీ.వీ చూడనివ్వకండి.." అంటూ మొదలెట్టింది. తరవాత ఇంకేవో పనులు చెప్పింది గానీ ఎప్పటిలాగే మనకి వినపడలేదు.

ఆవిడ ఆగిన తరువాత అన్నాను "చూస్తూంటే మా ఆఫీసులో బోల్డు పని పెరిగిపోతోందే" అని.

"చూస్తూ వుంటే అలాగే పెరిగి పోతుంది. అప్పుడప్పుడూ చేస్తూ వుంటే తగ్గుతుంది.." అనేసి నవ్వుతూ ఫోను పెట్టేసింది.

సరే, ఇంక మళ్ళీ కుడితిలో పడి, పనులన్నీ కానిచ్చి, రాత్రి భోయనాలు బైటకానిచ్చి, వచ్చి పక్కెక్కేప్పటికి పదకొండు. సరిగ్గా పన్నెండుకల్లా పెద్ద దెయ్యం వచ్చి లేపింది. "నాన్నా, గబ గబా రా నా రూం కి" అని.

కళ్ళు నులుపుకుంటూ వెళ్ళాను "ఏవితే, అర్థరాత్రివేళ అంకమ్మ శివాలు" అంటూ.

పాపం అది చెప్పింది నిజమే. దాని గదిపైన వింత శబ్దాలొస్తున్నాయి. కాసేపు ఎవరో పాకు తున్నట్టు, కాసేపు కథాకథీ చేస్తున్నట్టు, ఇలా ఆగి ఆగి వింత ధ్వనులు వినబడ్డాయి. నాకు డౌటొచ్చింది. కొంపతీసి ఏ మిలట్రీ వాళ్ళైనా నాకోసం వస్తున్నారా అని. అయినా నేనేం తప్ప చేసానబ్బా అని ఆలోచించగా తెలిసిపోయింది.

క్రితం వారం ఓ మాటు యూట్యూబ్ లో "లేటెస్ట్ షకీరా " అని కొట్టబోయి "లేటెస్ట్ షకీలా" అని కొట్టాను.

అదేవన్నా వాళ్ళకి తెలిసిపోయిందా అని బెంగమొదలైంది.

ఇంతలో మా ఆవిడొచ్చి మిష్టరీ చేదించేసింది. "యే ఎలకో, ఉడతో అయింటుంది. రేపు ఎవణ్ణా పిలవండి" అనేసి పోయి పడుకుంది.

మర్నాడు ఉదయాన్నే లేచి "ఉడతలు పట్టే వాళ్ళ కోసం" ఇంటర్నెట్టంతా జల్లించి ఒకణ్ణి పట్టాను.

వాడు ఫోనెత్తి "నేను విజిట్ కి వంద డాలర్లు తీసుకుంటాను. చెప్పు, రమ్మంటావా?" అన్నాడు.

నాకు వళ్ళు మండిపోయింది. "లేదురా, నేనే ఉడతని తీసుకుని మీ ఇంటికొస్తాను పేరంటానికి, నువ్వే నాకియ్యి ఆ వంద, నీకు ఉడత ఫ్రీ, దరిద్రుడా..." అని ఫోను పెట్టేసాను.

ఇంక ఇలా కాదని మరొకణ్ణి కిందా మీదా పెట్టి, యాబై కి బేరవాడి ఒప్పించాను ఫోనులో. వాడొచ్చి అటకెక్కి రెండు ఫోటోలు, కొన్ని పిచ్చి కాయలూ తెచ్చాడు. "ఈ ఫోటోలో వున్నది ఉడత తిన్న కాయలు. ఇవి ఉడత పేన్ ట్రీ లో పెట్టుకున్న కాయలు. ఇదిగో ఇది ఓ మూలనున్న గబ్బిలం. అన్నీ తీసేస్తా ఓ రెండువేలవద్ది, ఇక్కడ సంతకం పెట్టు" అంటూ ఓ పుస్తకం ఇచ్చాడు.

నాకు రెండువేలు తరవాత ఇంకేం వినపళ్ళా. "ఎందుకురా రెండు వేలు?" అని అడిగాను బాలుడిలా.

"అంటే, మేము అటక ఎక్కి, బోను పెట్టి, ఉడతని పట్టుకుని, గబ్బిలాన్ని వెళ్ళిపోమ్మని బతిమాలతాం. ఆనక ఆ ఉడతకి స్థాంపు వేసి, దానిని అభయారణ్యాలలో వదిలేసి రావడానికి మరి ఆ మాత్రం కరుసవద్ది" అన్నాడు వాడి భాషలో.

ఇది అయ్యే పని కాదని గ్రహించి, వాడి చేతిలో యాబై పెట్టి వాణ్ణి గౌరవంగా బైటికి గెంటేసి వచ్చి, దీర్ఘంగా ఆలోచించి చివరికి "కెవ్వు" మని కేకపెట్టా.

మా ఆవిడ రివ్వు మని వచ్చి "ఏవైందండీ"? అంది భయంగా.

"తెలిసిపోయింది, ఈ మాత్రం ఉడతకి రెండువేలు కాదూకదా, రెండు రూపాయలు కూడా పెట్టడం దండగే. మా అమలాపురం ఇంట్లో ఇలాగే సరంబీలో చుంచు చేరితే మా మామ్మ గారు నల్లమందులో బెల్లం కలిపి పెట్టేవారు. నేనూ అదే ఫాలో అయిపోతా. ఇంట్లో బెల్లం వుందిగా.." అన్నాను విలాసంగా చెప్పుల్లో కాళ్ళు దూరుస్తూ.

"బెల్లం వుంది సరే, నల్ల మందో?" అంది ఆందోళనగా.

ఏవుంది, మందుల షాపు కెళ్ళి "గివ్ మీ సం బ్లాక్ మెడిసిన్" అని అడిగితే వాడే ఇచ్చేస్తాడు" అన్నాను అమాయకంగా.

ఆవిడ తలకొట్టుకుంటూ " నల్లమందంటే ఓపియం. మీరు అది కొనడానికి వెడితే, మిమ్మల్ని గౌరవంగా పట్టికెళ్ళి జైల్లో పెడతారు. వెధవ రెండు వేలకోసం ఇంత రిస్క్ అవసరమా? పోనీ మీరు మొన్న కూర చేసారే, అది చేసి పైన పెట్టండి, అది తింటే మనుషులే బతకలేరు, వెధవ ఉడతనగా ఎంత?" అంది ఉడికిస్తూ.

" చంపుతా. పోనీ నేను అటక ఎక్కి ఉడతని పట్టుకోడానికి బ్రై చెయ్యనా?" అడిగాను ఆఖరి ప్రయత్నంగా.

ఇంతలో మా పెద్దది వచ్చింది. "నాన్నోయ్, పైన గబ్బిలం కూడా వుంది కదా. స్పైడర్ కరిస్తే స్పైడర్ మేన్ కదా, మరి నిన్ను బేట్ కరిస్తే, నువ్వు బేట్ మేన్ అయిపోతావు నాన్నా. ఎంచక్కా నీక్కూడా స్పోర్ట్స్ కార్ వస్తుంది. అప్పుడు మనం స్కూల్ కి టెన్ సెకన్స్ లో వెళ్ళిపోవచ్చు, ఓమాటు కరిపించుకోవా, ప్లీజ్" అంది ఆశగా.

నాకు చిర్రెత్తి, దాని రెండు జెడల్లోనూ ఒకటి వుచ్చుకుని పెద్ద ఫోటో మేకుకి వేలాడ దీసి, కాసేపలా వుణ్ణిచ్చేసా.

ఇంతలో నా కుడికాలు పిక్క వూడాచ్యేసింది. ఎవరా అని చూస్తే చిన్న దెయ్యం "అక్క, అక్క" అని నవ్వుతూ నా పిక్క పట్టుకుని కసుక్కని కరిచేసింది.

ఇంక నావల్ల కాలేదు. అమాంతం జంపు చేసి సోఫాలో పడ్డాను. డబ్బులుపోతే సంపాదించుకోవచ్చు, పిక్క పోతే కష్టమని గ్రహించి, అక్షరాలా రెండువేలు వదిలించుకుని, ఆ ఉడతనీ, గబ్బిలాన్నీ సగౌరవంగా, సకుటుంబ సపరివార సమేతంగా సాగనంపేసరికి గుడ్లు బైటికొచ్చాయి. వాడు ఆ ఉడతకి స్టాంపేసి పట్టుకుపోయాడు. గబ్బిలం ఎగిరిపోయిందని చెప్పాడు ఓ ఫోటో చూపించి. ఎగిరిపోయే గబ్బిలాన్ని చూసి అది మా అటకలోదో కాదో ఎలా చెప్పడం? అంచేత విధిలేక వాణ్ణి నమ్మి రెండు వేలకి ములిగిపోయాను. అప్పట్నుంచీ నాకు ఉడత పేరెత్తితే చిరాకు. మా ఇంటి చుట్టు పక్కల కనిపించిన ప్రతి ఉడతనీ పరీక్షగా చూస్తున్నాను, స్టాంపేవన్నా కనబడుతుందేమోనని.

అందుకే మా పిల్లలు ఇప్పుడు "చీమా చీమా హూత్ ఎక్కడికెళ్ళావ్ హూత్" అని పాడుకుంటున్నారు నా పోరు పడలేక.

★★★

COMMENTS